

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД - ИСПЕРИХ

На двадесет и шести юни през две хиляди и деветнадесета година,
в публично заседание, в състав:

Председател: Димитринка КУПРИНДЖИЙСКА

Секретар: Анна В.,

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 208 по описа за 2019 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е исково с правно основание чл. 45 – чл. 49 от ЗЗД.

Постъпила е искова молба вх.№ 1201/21.03.2019г. от А.Х.Х., ЕГН-***** ***, с адрес за призоваване: гр.Р, ж.к.“Л“ №, адвокатска кантора „М“, срещу О С, БУЛСТАТ, седалище и адрес - с.С, обл.Р, ул.“Х Д“ № представлявана от Кмета Б.С.М., като моли съда да постанови решение, с което да осъди ответната община да ѝ заплати сума в размер на 5000.00 /пет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за репарирание на причинените от инцидента на 26.02.2019г. неимуществени вреди , болки и страдания, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането – 26.02.2019г. до окончателното изплащане на сумата. Претендира и за разноските по делото.

Ищцата твърди, че на 26.02.2019г. посетила с.С, за да пазарува. Към 11.30ч. посетила магазин „Моят магазин“, намиращ се на ул.“Д Б“ и след като излязла от него, видяла черно куче с бяло петно на шията. В момента, в който я видяло, кучето се спуснало към ищцата и захапало за десния крак под бедрото. От силата на захапката и шока ищцата паднала на земята и започнала да крещи. Въпреки това кучето не я пушло, а започнало да ръмжи. На помощ на ищцата се притекла магазинерката М П, която се хвърлила върху кучето и се развикала. тогава кучето пушло крака на пострадалата. Целият крак на ищцата бил в кръв и тя не можела да се движи. Била прегледана от фелдшера на селото, поставена ѝ била ваксина против тетанус и била превързана, след което била насочена към Спешно отделение. В последствие се наложило да бъде хоспитализирана в отделение по хирургия в МБАЛ - Р, където останала два дена.

Заявява, че в резултат на инцидента получила травматични увреждания, болки и страдания, както и сериозна психическа травма. Не смеела да се движи сама по улиците, не можела да спи, сънувала кошмари. Преживения стрес обострил заболяванията, които имала – хипертонична болест на сърцето и неинсулинозависим диабет.

Счита, че именно община С следва да я обезщети за нанесените и неимуществени вреди в резултат на ухапването от кучето, тъй като последното било бездомно, а именно общината съгласно разпоредбите на Закона за защита на животните отговаряла за надзора и грижите за бездомните животни. Позовава се и на съдебна практика в този смисъл. Като не била положила необходимите действия чрез своите служители за овладяване на популацията на бездомните кучета, общината отговаря в качеството си на възложител, за причинените от бездействието на нейните служители вреди. С изложеното обосновава правния си интерес от завеждане на иска.

В съдебно заседание ищцата се представлява от адв. Калоян Монеv от АК – Разград, който поддържа изцяло предявената искова молба и излага подробни съображения, включително и в писмено становище.

В срока по чл.131 от ГПК ответната община, действаща чрез адв.Н.Х. ***, представят писмен отговор, като считат иска за допустим, но неоснователен. Излага подробни съображения, в които описва предприетите от общинската администрация действия в изпълнение на задълженията, вменени ѝ със Закона за защита на животните. В тази връзка счита, че не е налице противоправно бездействие от страна на служителите на общината и в тази връзка ответникът не следва да отговаря за причинените неимуществени вреди на ищцата. От факта, че е настъпила вреда не можело да се изведе нито противоправност на поведението на общинските служители, нито неполагане на дължимата от тях грижа.

В условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на претендираното обезщетение, като с оглед характера на уврежданията счита, че обезщетение в размер на 500лв. ще компенсира негативните преживявания на ищцата. Претендира за разносните.

В съдебно заседание ответникът се представлява от адв.Н.Х. ***, който поддържа изцяло писмения отговор и излага подробни съображения, включително и в писмени бележки.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: На 26.02.2019г. ищцата, заедно със свидетелите А А, М М и Л Х. *** с лек автомобил, управлявано св.Л.Х.. На връщане минали през с.С и спрели в близост да хранителен магазин „Моят магазин“, находящ се на ул.Д Б“. Ищцата и св.А.Алиева слезли от автомобила и отишли да пазаруват в магазина, а другите двама свидетели останали в автомобила да ги чакат. Когато ищцата и свидетелката излезли от магазина към 11.30ч. и тръгнали към автомобила, внезапно едно черно куче с бяло петно на шията и ушна марка на ухото нападнало А.Х. и я захапало за десния крак под бедрото, като започнало да я дърпа. Ищцата извикала от изненада и болка и паднала на земята. Св.А, притеклите се св.Л Х. и магазинерката се опитали да изгонят кучето, но то продължило да дърпа пострадалата, като след известно я пуснало и избягало.

Тъй като целият крак на ищцата бил в кръв и тя изпитвала силни болки, св.Л.Х. я закарал с автомобила до фелдшера на с.Самуил, който ѝ поставил ваксина срещу тетанус и я насочил към Спешното отделение в гр.Разград за поставяне на противобясна ваксина. Веднага ищцата била откарана в спешния център, където обработили раната ѝ, сложили ѝ ваксина против бяс и я насочили към незабавно хоспитализиране в отделение по Хирургия в МБАЛ – Разград. Там тя останала два дена, като ѝ затворили раната и приложили лечение.

След като се прибрала в дома си ищцата освен, че продължила да чувства силни болки в областта на раната, преживяла и психическа травма в резултат на инцидента. Изпитвала силен страх от кучета и не смеела да се движи свободно по улиците. Вечер трудно заспивала или сънувала кошмари, в резултат на което се будела. Дори и след като раната зараснала, ищцата продължавала да чувства болки в крака при обичайно натоварване

В хода на съдебното дирене бяха разпитани свидетели, посочени от ищцата и ответника. Св.А А – снаха на ищцата, посочва, че свекърва ѝ по никакъв начин не била предизвикала кучето да я нападне, то се хвърлило върху нея внезапно. Освен това тя била болна от диабет и страдала от високо кръвно още преди ухапването от кучето. В резултат на ухапването дълго време била с висока кръвно, въпреки, че редовно си пиела хапчетата и си поставяла инсулин. И към момента, когато се развали времето или тръгне да върши някаква работа, болките на ищцата в крака се усилвали. За кучето посочва, че било с чип на ухото.

Св.М М от своя страна също твърди, че ищцата не е предизвикала кучето. И към настоящия момент тя споделяла с нея, че изпитва силни болки, че нощите ѝ са трудни и че е напласена много.

Св.Л Х. е категоричен, че кучето е било много злобно и въпреки, че трима души се опитвали да го изгонят, то не пуснало ищцата веднага, а я дърпало известно време, както я било захапало за крака. За пострадалата твърди, че много се била изплашила, даже започнала да пелтечи, едва говорела и почти щяла да припадне от болка. След инцидента се стряскала, когато види куче и се оплаквала, че много я боли крака. Отделно страдала от захарна болест и високо кръвно, като на няколко пъти се налагало да я води спешно на доктор.

Св.Е Е– Директор на Дирекция „Общинска собственост, регионално развитие и стопански дейности“ към Община С в общината имало разработена програма за овладяване на популацията на безстопанствените кучета и наредба, по която работели. От 2003г. имали сключен договор с германо-българско дружество, със седалище в гр.Р, който ежегодно подновявали, за различни дейности, свързани с безстопанствените кучета – залавяне, обезпаразитяване, ваксинация, кастрация, поставяне на ушни марки и др, след което били връщани на територията на общината. Служители към дирекцията имали задължението да следят за безстопанствени кучета и веднага сигнализирали дружеството за предприемане на съответните дейности. За конкретното куче свидетелката посочва, че то се появило на територията на селото в началото на месец януари 2019г. и заедно с още 5 кучета е било заловено и обработено от дружеството. Върнато е на територията на общината, тъй като не било агресивно и до момента не било проявявало агресия. От дружеството задържали кучетата при тях само ако проявявали агресия. За процесния инцидент свидетелката разбрала когато исквата молба пристигнала в общината. Тогава тя сигнализирала фирмата и кучето било предадено с приемо-предавателен протокол, като и към

момента било под наблюдение. До настоящия момент в Община С не е имало такива инциденти с безстопанствени кучета. Общината ежегодно предвиждала в бюджета си средства за овладяване на популацията на безстопанствените кучета, но все още не бил изграден приют.

Според заключението на вещото лице по назначената съдебномедицинска експертиза от приложената по делото медицинска документация на името на А.Х. се установява, че се касае за разкъсно-контузна рана от ухапване от куче, по задната повърхност на дясната подколеница в средната ѝ трета. По този начин на пострадалата е било причинено временно разстройство на здравето, неопасно за живота ѝ. Налице е пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между инцидента – ухапване от куче на 26.02.2019г. и установените телесни увреждания. Раните от ухапвания от куче според вещото лице са силно болезнени, поради това, че кучешките заби пробиват, разкъсват и размачкват меките тъкани. Освен това чрез зъбите в меките тъкани се вкарва и слюнка от устата на кучето, която съдържа множество микроорганизми, които могат да причинят тетанус и бяс, което налага спешното поставяне на ваксини. Минималният оздравителен период е 25-28 дни, ако не възникнат усложнения. В случая такива не са настъпили поради бързата и качествено оказана медицинска помощ. Мястото на ухапване обуславя продължителен период, в който пострадалата ще се оплаква от болки в крака при натоварване и ходене. Освен това може да се наблюдава и постстресов синдром – изпитване на силен страх от кучета. Колкото до придружаващите заболявания на ищцата, вещото лице счита, че ниминуемо след ухапването кръвното налягане се е повишило, но за кратък период. Захарният диабет обуславял по-бавно заздравяване на раните.

В производството по делото ищцата е направила съдебни и деловодни разноски в общ размер на 800.00 лева, представляващи: 450.00 лева за изплатено възнаграждение за адвокат, 200.00лв. за държавна такса, 150.00лв. за възнаграждения на вещо лице.

Ответникът е направил съдебни и деловодни разноски в общ размер на 350.00 лева за изплатено възнаграждение за адвокат.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Предявеният иск са с правно основание чл. 49, във вр. с чл. 45 от ЗЗД - осъдителен иск за защита на увреденото лице, което по съдебен ред търси обезщетение за причинените му от неправомерното деяние неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху стойността на обезщетенията от деня на причиняване на вредите. Чрез този иск се реализира деликтната отговорност на причинителя, възникнала поради неизпълнение на общото задължение да не се вреди никому.

Разгледан по същество същият е неоснователен.

Съгласно задължителната съдебна практика по иск за вреди от нараняване от куче в тежест на пострадалия е да докаже дали то има собственик и кой е той, защото за вреди от питомно животно отговаря неговия собственик на основание чл. 50 ЗЗД; или кучето е безстопанствено, защото за вреди от безстопанствено куче отговаря общината на основание чл.49 ЗЗД поради неизпълнените на дължимите мерки за овладяване на популацията на безстопанствени кучета. Фактите, от които произтича обстоятелството, че кучето има собственик и фактите, от които произтича, че то е безстопанствено са положителни и подлежат на доказване. За да се приеме, че едно деяние - действие или бездействие е противоправно, необходимо е това деяние да нарушава предписания правен ред и норми на правно определено поведение (Решение № 308 от 3.01.2018 г. на ВКС по гр. д. № 1068/2017 г., IV г. о., ГК).

В случая, от събраните гласни доказателства и от писмените такива, разгледани поотделно и в тяхната съвкупност, се установи, че на процесната дата - 26.02.2019г. ищцата е била нападната и ухапана от безстопанствено куче, което е причинило разкъсна рана в областта на задната повърхност на дясната подколеница. Пострадалата е откарана първоначално при фелдшер в с.Самуил, в следствие в Спешно отделение в гр.Р, а на края и в болница, където са ѝ били поставени ваксини против тетанус и бяс и раните ѝ са обработени, като през цялото време тя е плачела и е била стресирана от случилото се, изпитвала е силни болки. В продължение на следващите 3 дни са проведени необходимите медицински процедури, но и след тях движенията на крака остават ограничени (изпитвала е и продължава да изпитва болки при движение, натоварване, влошаване на времето), получила е и постравматичен стрес – не можела да спи, сънувала кошмари, страхувала се да се движи сама по улиците, за да не срещне куче.

Заключението по назначената съдебномедицинска експертиза категорично установява, че в резултат на този инцидент ищцата е получила описаните телесни увреждания, от които е

претърпяла неимуществени вреди, а именно временно разстройство на здравето, неопасно за живота на пострадалата.

Страните не спорят и по въпроса, че кучето, което е нападнало и ухапало ищцата е безстопанствено – св.А.А е категорична, че кучето е било с ушна марка, чип, на едното ухо, макар и да не помнела цвета ѝ. По отношение на външния вид на кучето и тримата свидетели – А.А, М.М и Л.Х., са категорични, че то е било голямо черно куче, с бяло петно на шията. Видно е от приложените от ответника писмени доказателства – Протокол № 6 за проведено масово профилактично мероприятие (л.71 - 72 от делото, че на 16.01.2019г. Сдружение „Германо – българска помощ за животните“, с което Община С е сключила Договор за възлагане на дейности по Общинска програма за овладяване на популацията на безстопанствените кучета в Община Сл № 48/20.02.2018г.(л.54 - 56) е извършила съответните дейности на 16.01.2019г. на шест кучета, едно от които е именно и процесното с ушна марка 100241000010341 и описание – „м, 3г, 16кг, черно, бял шал, крака на точки“. Ответникът не отрича, че след инцидента процесното животно е било заловено и предадено на сдружението с приемо-предавател протокол от 29.03.2019г. за наблюдение и експертиза.

Изложеното налага извода, че ищцата доказва при условията на пълно главно доказване, че кучето, което ѝ е причинило процесните увреждания, действително е безстопанствено по смисъла на закона.

Спорният момент в настоящото производство е дали действително е налице правно бездействие от страна на ответника и по-конкретно на общинските служители, което да е довело до причиняване на неимуществени вреди на ищцата. Според съдебната практика отговорността за чуждо поведение (действия и бездействия) по чл. 49 ЗЗД е обективна (безвиновна), защото възложителят отговаря при същите условия, при които отговаря и прекият причинител на вредата. Отговорността на прекия причинител на вредата по чл. 45 ЗЗД обаче е виновна - ако той е положил дължимата грижа, обезщетение не дължи нито той, нито отговорния за неговите действия. Такава е отговорността и на общината за вреди от безстопанствени кучета - тя отговаря, ако нейните служители не са положили дължимата грижа. Същевременно от факта, че е настъпила вреда не може да се изведе нито противоправност на поведението на общинските служители, нито неполагане на дължимата от тях грижа.

За да се прецени дали е налице правно бездействие следва да се установи какви са задълженията на Общината, респективно на общинските служители, регламентирани със Закона за защита на животните. Съгласно чл. 40 ал. 3 ЗЗЖ Общинските съвети приемат програма за изпълнение на Национална програма за овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на Република Б и план за действие на съответната община. Кметовете на общини организират изпълнението на програмата и плана по ал. 3 (чл. 40 ал. 4 ЗЗЖ). Чл.41 – чл. 56 ЗЗЖ уреждат начините и средствата, чрез които следва да се полагат грижи за безстопанствените кучета, както и мерки за овладяването на тяхната популация, като общинските органи и в частност кметовете имат водеща роля, заедно с обществените организации, ангажирани с тези дейности.

Ответникът е представил по делото Програма за намаляване на популацията и трайно решаване на проблема с безстопанствените кучета на територията на Община Самуил, която е приета от общинския съвет в изпълнение на чл. 40 ЗЗЖ (л.20-27 от делото) и Наредба № 20 за овладяване на популацията на безстопанствените кучета на територията на Община С от 2012г., в която подробно са разписани всички мерки, които следва да бъдат предприети. В изпълнение на програмата и наредбата общината е сключила на 15.11.2013г. със Сдружение „Германо-българска помощ за животните“ гр.РДоговор за възлагане на дейности по общинската програма за овладяване на популацията на безстопанствените кучета, който договор е подновяван всяка година, включително и за 2019г. С тези договори общината е възложила на сдружението всички дейности, предвидени в ЗЗЖ, които следва да се предприемат от общините по отношение на безстопанствените кучета – залавяне, транспортиране до приют, кастрация, обезпаразитяване, поставяне на трайна маркировка, издаване на паспорт, евтаназия (при необходимост), връщане по местата на неаграсивни и здрави кучета и др.(л.51-68 от делото)

От приложените приемо-предавателни протоколи (л.70-126) се установява, че за периода от 2013г. до м.02.2019г. сдружението е изпълнявало стриктно задълженията си по договорите, като ежесечно, понякога и по два-три пъти в месеца, е предприемало действия за обгрижването на бездомни кучета на територията на Община С, като винаги са били уведомявани за наличието на такива от общинските служители. За процесното куче също са били

предприети такива дейности на 15-16.01.2019г., като е било обезпаразитено, кастрирано, чипирано, издаден му е и паспорт (л.28-45), с вписани в него всички извършени действия, като в последствие е било върнато на мястото, от което е било взето като неагресивно, съгласно разпоредбата и на чл. 47 ал. 3 ЗЗЖ.

Видно е от изложеното, че служителите на общината не са бездействали противоправно, напротив – предприети са всички мерки, предвидени в ЗЗЖ и в програмата и наредбата на Община С за овладяване популацията на безстопанствените кучета, включително и по отношение на процесното куче. Тези мерки са адекватни на проблема, осъществени са с дължимата грижа и съответстват на финансовите и организационни възможности на Община С. При това положение нараняването на ищцата от безстопанственото куче, при предприети мерки от страна на общината по ЗЗЖ, само по себе си не може да обоснове извод за противоправно бездействие на общината като основание за ангажиране на отговорността ѝ по чл.49 ЗЗД

С оглед изложеното искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

При горния изход на делото и на основание чл. 81 във вр. с чл. 78, ал. 3 от ГПК, ищцата дължи възстановяване на направените от ответника деловодни разноски по производството, съразмерно на отхвърлената част от иска, а именно 350.00 лева.

Воден от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ, на основание чл. 49, във вр. с чл. 45 от ЗЗД, иска на А.Х.Х., ЕГН-***** ***, БУЛСТАТ 000505928, седалище и адрес - с.С, обл.Р, ул.“Х Д“ №, представлявана от Кмета Б.С.М., с който моли да бъде осъдена ответната община да ѝ заплати сума в размер на **5000.00 /пет хиляди/ лева**, представляваща обезщетение за репарирание на причинените от инцидента на 26.02.2019г. неимуществени вреди , болки и страдания, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането – 26.02.2019г. до окончателното изплащане на сумата,като неоснователен.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, А.Х.Х., ЕГН-***** ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на ОБЩИНА С, БУЛСТАТ, седалище и адрес - с.Сл, обл.Ра ул.“Х Д“ №, представлявана от Кмета Б.С.М., **сумата от 350.00/триста и петдесет/ лева** - направени от страната съдебни и деловодни разноски по производството, съразмерно на отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Разградски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: